

dosar nr. 2ra-1094/2019

prima instanță, Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, judecător: (E. Bolocan)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (A. Malii, E. Palanciuc, V. Clima)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, repunerea în termenul de prescripție de adresare în judecată, anularea certificatelor de moștenitor,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ioana Busuioc și s-a menținut hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2012, Ioana Busuioc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, repunerea în termenul de prescripție de adresare în judecată, anularea certificatelor de moștenitor.

În motivarea acțiunii, reclamanta Ioana Busuioc a indicat că Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, sunt nepoții ei, iar Valentina Bejenari, a fost sora sa. Mama Ioanei Busuioc și a Valentinei Bejenari, Maria Bejenari, a fost proprietara casei de locuit amplasată în or. Călărași, str. xxxxx, nr. 38, în prezent str. xxxxxx, nr. 9, care a decedat la 12 noiembrie 1981. Unica persoană care a acceptat succesiunea deschisă după decesul Mariei Bejenari, a fost ea, care niciodată nu a plecat din casa părintească și a continuat să îngrijească de gospodărie și locuiește acolo până în prezent, însă, nu s-a adresat la notar pentru eliberarea certificatului de moștenitor.

Reclamanta Ioana Busuioc a mai indicat că Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, au informat-o pe Ioana Busuioc că îi permit să locuiască în imobilul menționat până în luna octombrie 2010, după care, urmează să o elibereze, deoarece ei sunt proprietarii imobilului respectiv.

Reclamanta Ioana Busuioc, a menționat că potrivit datelor obținute de la

Oficiul Cadastral Teritorial Călărași, a aflat că la 28 august 1984, Valentinei Bejenari i-a fost eliberat certificat de moștenitor legal după decesul Mariei Benejari, și titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren la 15 august 2001.

Reclamanta Ioana Busuioc, a invocat că certificatul de moștenitor legal eliberat pe numele Valentinei Bejenari, a fost eliberat cu derogare de la normele legale, și anume, cu omiterea termenului de 6 luni de la data deschiderii succesiunii. Reclamanta a indicat că, Valentina Bejenari la momentul survenirii decesului Mariei Bejenari nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, și s-a reîntors în imobilul litigios după 3 ani de la decesul mamei sale.

Potrivit susținerilor reclamantei Ioana Busuioc, Valentina Bejenari a locuit într-o altă casă de locuit, construită neautorizat, iar Ioana Busuioc locuia în casa părintească, fără să bănuiască că pe numele Valentinei Bejenari a fost eliberat certificat de moștenitor.

Referitor la solicitarea de repunere în termen a acțiunii, reclamanta Ioana Busuioc a invocat că a aflat despre existența certificatului de moștenitor legal în anul 2010, și astfel, în opinia sa termenul de depunere a acțiunii a fost omis justificat.

Reclamanta Ioana Busuioc a declarat că, anterior, în luna iunie 2010, a înaintat o acțiune similară în instanța de judecată, însă, acțiunea respectivă a fost scoasă de pe rol, soluția fiind menținută și de instanța ierarhic superioară. Ca urmare, a susținut că termenul de depunere a acțiunii a fost omis justificat.

Reclamanta Ioana Busuioc a solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului acceptării succesiunii deschise la 12 noiembrie 1981, în orașul Călărași, după decesul mamei sale Mariei Bejenari, recunoașterea faptului că Ioana Busuioc a omis termenul acceptării succesiunii după decesul Mariei Bejenari, restabilirea termenului de prescripție extinctivă pentru înaintarea acțiunii privind anularea certificatului de moștenitor legal, eliberat Valentinei Bejenari la 24 august 1984, anularea certificatului de moștenitor legal nr. 2154 eliberat Valentinei Bejenari, anularea certificatelor de moștenitor legal nr. 9673, nr. 9674, eliberate pe numele lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, la 30 iunie 2009.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2013 a Judecătoriei Călărași, s-a constatat faptul acceptării succesiunii de către Ioana Busuioc după decesul mamei sale Mariei Bejenari, decedată la 12 noiembrie 1981, în or. Călărași, Republica Moldova, s-a constatat faptul omiterii termenului de prescripție de acceptare a succesiunii de către Valentina Bejenari, după decesul mamei Mariei Bejenari, decedată la 12 noiembrie 1981, s-a restabilit termenul de prescripție omis motivat de Ioana Busuioc de acceptare a succesiunii după decesul mamei Mariei Bejenari, s-a anulat certificatul de moștenitor legal eliberat și autentificat de către notarul de stat Hristofor Cheșcu la 28 august 1984, pe numele Valentinei Bejenari cu numărul 2157 din numele Mariei Bejenari, s-a anulat certificatul de moștenitor pe numele lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, autentificat de către notarul privat Hristofor Cheșcu la 30 septembrie 2009 din numele Valentinei Bejenari cu nr. 9675-4, s-a obligat Oficiul Cadastral Teritorial Călărași să radieze din Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral xxxxxxxxxxxx – terenul de construcție amplasat în or. Călărași, str. Vișinilor de Sus, nr. 9, cu numărul cadastral xxxxxxxxxxxx.01, construcții cu casă de locuit, amplasată în or. Călărași, str.

Vișinilor de Jos, nr. 9, proprietate a Valentinei Bejenari și a pârâților Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2014 a Judecătoriei Călărași s-a explicat dispozitivul hotărârii din 18 septembrie 2013 a Judecătoriei Călărași.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, s-a admis apelul declarat de Alexei Bejenari, în interes propriu și în interesul fratelui său Alexandru Bejenari, s-a casat încheierea din 16 ianuarie 2014 a Judecătoriei Călărași, s-a casat hotărârea din 18 septembrie 2013 a Judecătoriei Călărași, cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași s-a respins ca fiind neîntemeiate pretențiile înaintate de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii de către Ioana Busuioc a succesiunii deschise la 12 noiembrie 1981, în or. Călărași, Republica Moldova, după decesul mamei sale, Mariei Bejenari, prin intrarea în posesiunea de fapt a averii succesorală, cu locul deschiderii în or. Călărași, precum și recunoașterea omiterii de către Valentina Bejenari a termenului acceptării succesiunii după decesul mamei, Mariei Bejenari, s-a respins cererea privind repunerea în termenul de prescripție omis de către Ioana Busuioc la adresarea în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la anularea certificatului de moștenitor legal nr. 2157 din 28 august 1984, eliberat pe numele Valentinei Bejenari după decesul Mariei Bejenari, s-a respins ca fiind înaintate cu omiterea termenului de prescripție pretențiile înaintate de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la anularea certificatului de moștenitor legal nr. 2157 din 28 august 1984, eliberat pe numele Valentinei Bejenari după decesul Mariei Bejenari, s-a respins ca fiind neîntemeiate pretențiile înaintate de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la anularea certificatelor de moștenitor legal nr. 9673 și nr. 9674 din 30 iunie 2009 eliberate pe numele lui Alexei Bejenari și respectiv, Alexandru Bejenari, după decesul mamei, Valentina Bejenari.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ioana Busuioc și s-a menținut hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, repunerea în termenul de prescripție de adresare în judecată, anularea certificatelor de moștenitor.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că la 12 noiembrie 1981, a survenit decesul Mariei Bejenari, fapt confirmat prin certificatul de deces seria DC-IV nr. 0753826 din 03 iunie 2010, eliberat de Oficiul Stare Civilă Călărași. Succesori ai patrimoniului succesoral rămas după decesul Mariei Bejenari au fost fiicele acesteia, Valentina Bejenari și Ioana Busuioc. Prin înscrisurile atașate la materialele dosarului instanța de apel a stabilit că, la 28 august 1984, notarul de stat Hristofor Cheșcu a eliberat Valentinei Bejenari certificatul de moștenitor legal nr. 2157, potrivit căruia se atestă că, succesori ai averii defunctei Maria Bejenari este fiica acesteia, Valentina Bejenari. Certificatul de moștenitor legal a fost eliberat pentru patrimoniul succesoral constituit din casa de locuit cu

dependințe amplasată în or. Călărași, str. Nijneia, nr. 38. Certificatul de moștenitor legal nr. 2157 din 28 august 1984, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 25 august 2001.

Instanța de apel a reținut că la 01 mai 2005, a survenit decesul Valentinei Bejenari, iar succesorii legali ai patrimoniului rămas după decesul acesteia au fost fii ei, Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari. La 13 septembrie 2009, notarul privat Hristofor Cheșcu a eliberat lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari certificatul de moștenitor legal nr. 9675-4, potrivit căruia, a atestat că, moștenitori ai averii Valentinei Bejenari, decedată la data de 01 august 2005, sunt feciorii ei, Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, în cote-părți egale, câte ½ cotă-parte fiecare. Avea succesorală pentru care a fost eliberat acest certificat de moștenitor legal constă din casa de locuit, cu suprafața la sol de 47,50 metri pătrați, cu numărul cadastral xxxxxxxxxx.01 și terenul aferent în mărime de 0,07 ha, cu numărul cadastral xxxxxxxxxx.058, situate în or. Călărași, str. xxxxxxxx, nr. 9.

Instanța de apel a stabilit că Ioana Busuioc a pretins că a acceptat succesiunea după decesul Mariei Bejenari, iar sora sa, Valentina Bejenari, căreia i-a fost eliberat certificat de moștenitor legal nu a acceptat succesiunea în termenul prevăzut de lege, optând pentru soluția de declarare a nulității certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984.

Instanța de apel a subliniat că în speță, nu există temeiuri pentru repunerea Ioanei Busuioc în termenul de contestare a certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984, așa cum, argumentele expuse de apelanta-reclamantă în acest sens sunt declarative. Ioana Busuioc a invocat drept temei de repunere în termenul de înaintare a acțiunii cu privire la contestarea certificatului de moștenitor legal din data de 28 august 1984, faptul că a aflat despre existența acestui certificat de moștenitor legal în anul 2010.

Instanța de apel a reținut că apelanta-reclamantă Ioana Busuioc a cunoscut despre existența certificatului de moștenitor legal eliberat pe numele Valentinei Bejenari încă din anul 2005, când unul dintre feciorii Valentinei Bejenari i-au spus că urmează să părăsească casa de locuit din or. Călărași, str. xxxxxxxx 9, fapt relatat de apelanta-reclamantă la examinarea cauzei în fond.

Instanța de apel a remarcat că Ioana Busuioc a putut și trebuia să cunoască despre existența certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984, încă din anul 2001, atunci când certificatul de moștenitor legal a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar informația din acest registru este publică și este opozabilă terților. În speță nu au fost prezentate probe și argumente ce ar justifica omiterea întemeiată a termenului de depunere a acțiunii cu privire la declararea nulității certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984, situație ce impune soluția de respingere a acestei cerințe a apelantei-reclamante. Aserțiunile apelantei precum că a omis termenul de depunere a acțiunii în mod justificat, și anume că în anul 2010, a înaintat o acțiune similară în instanța de judecată, dar prin încheierea instanței de judecată aceasta a fost scoasă de pe rol, nu pot fi reținute de instanța de apel, dat fiind că, de la data eliberării certificatului de moștenitor legal și până la înaintarea acțiunii în instanță au trecut 26 ani.

De asemenea, instanța de apel a indicat că potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, Valentina Bejenari, a dobândit dreptul de proprietate asupra terenului cu numărul cadastral xxxxxxxx, în baza titlului de autentificare a

dreptului deținătorului de teren nr. xxxxxxxxxxxx din 15 august 2001, dar nu în baza certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984. Mai mult, în conținutul certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984, este indicat expres că acesta a fost eliberat pentru casa de locuit amplasată în or. Călărași, str. xxxxxxxx, nr. 38, circumstanță ce denotă că lotul de teren nu a făcut parte din patrimoniul succesoral al defunctei Maria Bejenari.

Instanța de apel a reținut că certificatele de moștenitor legal nr. 9673 și nr. 9674, eliberate de notarul privat Hristofor Cheșcu pe numele lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, au fost eliberate cu respectarea dispozițiilor legale, or, Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari sunt unicii succesori ai patrimoniului succesoral rămas după decesul Valentinei Bejenari. Patrimoniul succesoral inclus în certificatele de moștenitor legal, de fapt, îi aparține ei, însă, aceste alegații sunt neîntemeiate, așa cum, cerințele reclamantei cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și anularea certificatului de moștenitor legal din 28 august 1984, au fost respinse ca neîntemeiate.

Instanța de apel consideră că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a dovezilor, normele de drept material fiind aplicate corect, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul declarat de Ioana Busuioc și a menține hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași.

La 22 martie 2019, Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurenta Ioana Busuioc a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel pe care o consideră vădit ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, concluziile instanței de apel expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta Ioana Busuioc suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată a menționat că instanța de apel a apreciat în mod eronat circumstanțele cauzei, deoarece acțiunea cu privire la acceptarea succesiunii poate fi promovată doar în condițiile în care succesiunea nu a fost acceptată de nici unul dintre succesori.

Recurenta Ioana Busuioc a precizat că succesiunea rămasă după decesul Măriei Bejenari a fost acceptată de către unul dintre succesorii legali, ai Valentinei Bejenari, iar odată cu eliberarea certificatului de moștenitor legal, procedura succesorală deschisă a fost închisă. Astfel, fiind constatat cert că succesiunea deschisă după decesul Valentinei Bejenari a fost încheiată, prin urmare recurenta nu mai poate pretinde la constatarea faptului acceptării succesiunii rămase după decesul mamei sale Măriei Bejenari, or, casa de locuit nu mai face parte din patrimoniul succesoral.

Recurenta Ioana Busuioc a mai menționat că instanța de apel eronat a concluzionat că recurenta cunoștea despre faptul că Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari sunt proprietari ai imobilului litigios din anul 2008, deoarece certificatul

de moștenitor legal a fost eliberat pe numele lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari abia la data de 30 septembrie 2009, iar dreptul de proprietate pe numele acestora a fost înregistrat la Organul Cadastral Teritorial, abia la data de 02 noiembrie 2009.

Recurenta a invocat că instanța de apel nu a elucidat și analizat pe deplin circumstanțele cauzei deoarece Ioana Busuioc a acceptat succesiunea prin intrarea în posesie a averii succesore, recurenta consideră că urmează a fi anulat certificatul de moștenitor legal eliberat pe numele surorii sale, Valentina Bejenari, deoarece în caz contrar se va afla în situația de imposibilitate de primire pe numele său a certificatului de moștenitor legal și va pierde unicul imobil pe care îl deține.

Recurenta Ioana Busuioc a menționat că în cadrul ședinței de judecată a solicitat radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile ale pârâților Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari asupra bunului imobil litigios, dar instanța de apel a lăsat fără examinare solicitarea dată și nu s-a pronunțat asupra acestei solicitări.

Recurenta a invocat prevederile art. 1516 Cod civil, în care este stipulat două modalități de acceptare a succesiunii - intrarea în posesia averii succesore și depunerea cererii la notar de acceptare a succesiunii. Actul de acceptare a succesiunii este un act individual pentru fiecare succesor, adică, fiecare succesor în parte decide -acceptă succesiunea sau nu prin una din modalitățile menționate de codul civil. Nici o normă de drept nu indică, că acceptarea succesiunii de către un succesor finalizată prin eliberarea certificatului notarial de succesor îi lipsește pe ceilalți moștenitori de dreptul de acceptare a succesiunii.

Recurenta Ioana Busuioc a menționat că este eronată concluzia instanțelor judecătorești precum că recurenta neîntemeiat a omis termenul de adresare în instanță de judecată referitor la declararea nulității certificatului de moștenitor legal nr. 2157 din 28 august 1984, eliberat pe numele Valentinei Bejenari după decesul mamei sale Mariei Bejenari, ori legea civilă nu stabilește un termen expres în interiorul căruia moștenitorul urmează să depună cerere privind anularea certificatului de moștenitor legal, iar potrivit prevederilor art. 217 alin. (3) Cod civil este stipulat că acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă și poate fi înaintată oricând.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 17 ianuarie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 500 (f.d. 174, vol. II), iar recurenta Ioana Busuioc a luat cunoștință cu decizia instanței de apel la data de 26 ianuarie 2019, fapt indicat expres în cererea de recurs (f.d. 183, vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, la data de 22 martie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 07 mai 2019, în adresa intimaților Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari a fost expediată copia recursului declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații, Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs

poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ioana Busuioc, reprezentată de avocatul Vladislav Negura, împotriva deciziei din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ioana Busuioc împotriva lui Alexei Bejenari și Alexandru Bejenari cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, repunerea în termenul de prescripție de adresare în judecată, anularea certificatelor de moștenitor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan